

РЕШЕНИЕ

№ 6668

гр. София, 24.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елка Атанасова

ЧЛЕНОВЕ: Катя Аспарухова

Мария Ситнилска

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5851** по описа за **2020** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Л. Т. Я., чрез процесуалния му представител - адв. Ч. от САК, срещу Решение, постановено по НАХД № 8967/2018 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, 114-и състав. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление № 18-4332- 001774/23.03.2018 г. на началник отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на жалбоподателя за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца, както и на основание чл.177 ал.1 т.4 пр.1 от ЗДвП му е наложено административно наказание глоба в размер на 300 лв.

Съдебното решение се обжалва с доводи за незаконосъобразност, необоснованост и неправилност и като постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Сочи се, че в съставения акт за установяване на административно нарушение липсва пълно и ясно описание на нарушението, като в НП не е конкретизирано коя хипотеза от чл.174 ал.3 ЗДвП е нарушена, както и има и разминаване между словесното описание на нарушението в АУАН и в наказателното постановление. Поддържа се и неясно посочване на часа на извършване на проверката

на водача в АУАН, като същата неяснота се съдържа и в издадения талон за медицинско изследване. Иска се отмяна на обжалваното решение и съответно на наказателното постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, представлява се от адв.К., преупълномощен от адв.Ч., който поддържа жалбата. Претендира разноски по представен списък.

Ответникът по касация – Столична дирекция на вътрешните работи, Отдел „Пътна полиция”, редовно призван, не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за основателност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, Административен съд София – град, деветнадесети касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в законовия 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Установено в производството пред Софийски районен съд, че на 09.03.2018г. около 04:15 часа в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към бул. „Г. М. Д., Л. Я. е управлявал лек автомобил „А. Р.“ 166 с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Н. С. М., като при извършената му проверка от инспектор в ОПП – СДВР водача отказал да му бъде извършена проверка за употреба на алкохол. На водача бил издаден талон за медицинско изследване № 0014552 от 09.03.2018 година, връчен му срещу подпис в 04:45 часа. В талона било указано същият да се яви във УМБАЛ „Света А.” за извършване на съответното изследване. На Л. Я. бил съставен акт за административно нарушение по чл. 174 ал. 3 ЗДП и по чл.5 ал.3 т.2 от ЗДвП – с оглед установеното при проверката, че управлява и спрян от движение автомобил, връчен му лично. Впоследствие е издадено атакуваното наказателно постановление, което на Л. Я. е наложено административно наказание глоба в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за извършено нарушение по чл. 174 ал. 3 ЗДП, поради отказа му да му бъде извършена проверка а употреба на алкохол с техническо средство и неизпълнение на предписание за изследване с доказателствен анализатор и медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо изследване за установяване концентрацията на алкохол в кръвта. Със същото наказателно постановление на водача Я. е наложено административно наказание и за извършено нарушение на чл.5 ал.3 т.2 от ЗДвП с оглед управлението на МПС, спряно от движение.

Въз основа на така установената фактическа обстановка СРС е извел извод за законосъобразност на НП по съображения, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до опорочаване на същото и до ограничаване правото на защита на нарушителя и е спазен материалния закон.

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон и доказателствата по делото. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното

следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

Съдът споделя изводите на въззивния съд, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Същите отговарят на формалните изисквания на ЗАНН, като издадени от компетентни органи, притежаващи нужните правомощия за тези действия. АУАН е издаден при спазване на императивните изисквания на чл.42 и чл.43 от ЗАНН. Атакуваното НП съдържа реквизитите по чл.57 от ЗАНН и в него не съществуват съществени пороци, водещи до накърняване правото на защита на жалбоподателя.

В случая фактическите констатации, отразени в АУАН и възпроизведени в НП, в частност – отказа на жалбоподателя да му бъде извършена проверка за употреба на алкохол с техническо средство, както и с вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване, като даде кръвна проба за целта, се установяват по безспорен начин. С тези си откази същият е осъществил административни нарушения по чл.174, ал.3 от ЗДвП. От съдържанието на оспореното наказателно постановление е видно, че е изписано словесно точно в какво се е състояло нарушението на жалбоподателя, което покрива изцяло състава на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, съдържаща едновременно правило за поведение и санкцията за неизпълнението му. Липсва твърдяното в касационната жалба противоречие при описанието на нарушение в АУАН и в НП. Реда, по който се установява употребата на алкохол или друго упойващо вещество от водачите на моторни превозни средства се регламентира от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози. Съгласно същата- чл. 1, ал. 3 употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози се установява чрез използване на технически средства и медицински изследвания. При отказ на водача да му бъде извършена проверка за употреба на алкохол с техническо средство, без правно значение е липсата на индивидуализация на техническото средство с вид и номер. Такава би била необходима при извършена проверка за употреба на алкохол с техническо средство и налични резултати от нея, с оглед проверка за годността на техническото средство, но не и при установен отказ от такава.

Не е налице и съществено нарушение на административнопроизводствените правила и с липсата на отразяване в АУАН на обстоятелството на издаване и връчване на водача на талон за медицинско изследване. Подобно изискване не се съдържа и в Наредба № 1/19.07.2017г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози. Издаването и връчването на талон за медицинско изследване касационната инстанция намира за безспорно, предвид подписването му от водача Я., с отразени срещу подписа му дата и час на връчване.

На следващо място – касационната инстанция намира за спазени изискванията на чл.3а на от Наредба № 1/19.07.2017г., за извършване на проверката за употреба на алкохол чрез медицински изследвания – на алкохол с оглед отказа на водача от извършване на проверка с техническо средство. Съобразно конкретиката на настоящия случай жалбоподателят е реализирал нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, като е отказал проверката с техническо средство, след което не се е явил в посоченото здравно заведение за медицинско изследване за употреба на алкохол. Смисълт,

вложен от законодателя, е да се установи употребил ли е съответният водач на МПС алкохол, и при положение, че откаже проверката с техническото, той е длъжен да изпълни предписанията за медицинско изследване. След като е отказал да изпълни тези си задължения, жалбоподателят е извършил вменените му нарушения по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

По отношение на възражението за допуснато съществено процесуално нарушение с неконкретизация на цифровата конкретна хипотеза от чл.174 ал.3 от ЗДвП, съдът счита това възражение за неоснователно с оглед на обстоятелството, че нарушението е надлежно текстово посочено в НП, като в конкретния случай, за да се счита за достатъчно описанието на фактите, следва да са посочени всички визирани в закона факти от обективна страна, каквито и са налице. Подобно изискване не се съдържа в ЗАНН. Установения в ЗАНН ред, изисква нарушението да бъде описано, като в АУАН и НП бъдат посочени и нарушените законови норми – съответния член и алинея от материалния закон. Неизписване и на конкретното предложение от така посочената правна норма, при точно описано от фактическа страна нарушение, не води до неяснота в какво се изразява вмененото на лицето нарушение и по коя наказателно-правна норма се ангажира отговорността му, респективно не води до ограничаване правото на защита.

Не се споделя от касационната инстанция възражението на касатора, че е налице неяснота относно часа на извършване на проверката в АУАН – същият, видно от съдържанието на АУАН, независимо от известни корекции, е ясен и четлив, така както е ясно изписан и часа на връчване на талона за медицинско изследване.

По отношение на доводите в жалбата относно липсата на доказателства за нарушението по чл.5 ал.3 т.2 от ЗДвП не се сочат доказателства, които да опровергават констатациите в АУАН и в НП, вкл. и с оглед твърденията, че не е налице влязла в сила заповед за спиране на МПС от движение.

Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XIX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 28.03.2020г. по НАХД № 8967/2019г. на Софийски районен съд,114-и състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1